

кажеше отъ височината на джамията на Аба-пазаръ и запѣе „Икиндия“ (вечерня), Чинтуловъ биваше на пѣть за дома си, спирайки се за минута прѣдъ кантората на Р. В. Мирковичъ, за да си провѣри часовника, и съ отмѣрени крачки поемаше улицата къмъ Гюръ-Чюшма.

Съученици съ сина му Петъръ, наскоро стигнахме въ по-горенъ класъ на Сливенското мъжко училище, дѣто баща му Добри Чинтуловъ прѣподаваше български езикъ, Законъ Божи и друго. Щомъ се понаучихме да пишемъ криво ляво, Петъръ почна да ми донася пѣснитѣ на баща си, за да си ги прѣписваме и пѣемъ. Понѣкога той „почваше да декламира нѣкое ново бащино си стихотворение което до тогава не бѣхме чували. Такава бѣше одата:¹⁾

Що заскрептяхте, тронове митрополийски?

Що зашумтяхте, пастири вий византийски?

която той бѣше научилъ на изустъ и рецитираше съ въодушевление, съ бащина си акцентъ. Тая ода бѣше напечатана отпослѣ въ „Елементарната Словесность“ на Тод. Шишковъ. Нѣмамъ подъ ржка тоя учебникъ, за да видя дали тя носи нѣкакъвъ подписъ, ала мога да твърдя, че Петъръ Чинтуловъ изучаваше на изустъ само бащинитѣ си поетични творения и слѣдователно считахъ, че авторътъ на горната Ода бѣше баща му Добри Чинтуловъ, както и на всички други що обнародвахъ въ списанието си „Илюстр. Свѣтлина“, год. IX и XIII.

Нѣколко пѣти ходихъ съ Петъръ у дома му, дѣто веднѣжъ между книгитѣ на баща му забѣлѣзахъ една цигулка. Прѣзъ послѣднитѣ години бѣхъ

¹⁾ В. Добри Чинтуловъ отъ В. Пундевъ, стр. 126.